623/01

Den 25. juni 2001 blev i sag nr. 54.557:

xxxxxx xxxx xxxx
xxxxxxxxxxxx xxx xx xxxxx x
xxxx xxxxxx xx

mod

Pen-Sam Liv
forsikringsaktieselskab
Jørgen Knudsens Vej 2
3520 Farum

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der er omfattet af en pensionsordning i Pen-Sam Liv forsikringsaktieselskab, klager over selskabets afvisning af at udbetale invalidepension.

Af klagen til nævnet fremgår bl.a.: "Kort beskrevet drejer sagen sig om, at jeg den 16. 12.1999 fik vurderet mit erhvervsevnetab nedsat til mellem ½ og 2/3 af det offentlige. ... Imidlertid meddelte PenSam mig, at jeg skulle indhente yderligere en speciallægeerklæring, da man var i tvivl om, hvorvidt jeg skulle vurderes til over 2/3 ... Efter lang ventetid bliver jeg undersøgt og speciallægeerklæringen fremkommer med en vurdering, der siger, at jeg er over 2/3. Herefter kommer PenSam alligevel til den konklusion, at jeg ikke er over 2/3. PenSam henviser til den oprindelige afgørelse, der er truffet på baggrund af lægeerklæringer, der ligger mere end 1 år tilbage og afviser den nye vurdering med henvisning til at speciallægen siger, at erhvervsreduktionen både skyldes min hjemmehjælperuddannelse, (der betegnes som 'sparsom') og mit sygdomsbillede. ... Jeg forstår ikke, at PenSam lægger de gamle lægeerklæringer til grund for deres vurdering og ikke den nye afgørelse. Specielt da ikke, når PenSam selv henviser mig til N.D.R. [speciallæge] ..."

Selskabet har i skrivelse af 6/12 2000 bl.a. anført: "Det fremgår af § 11 i forsikringsbetingelserne for Pensionsordningen af 01.04.90 i Pen-Sam Liv, at forsikrede, som er optaget i pensionsordningen inden det fyldte 50. år, er berettiget til invalidepension, når erhvervsevnen før det fyldte 67. år af selskabet skønnes nedsat med mindst 2/3 af den fulde erhvervsevne i ethvert erhverv, og nedsættelsen er af en vis varighed. I ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 09.12.1997 udfærdiget af speciallæge A.P.H. til brug for sagsbehandlingen i Arbejdsskadestyrelsen konkluderes, at forsikrede har en kronisk tennisalbue som bevirker, at forsikrede næppe vil kunne klare tungt ensformigt arbejde, men vil kunne omplaceres på længere sigt. Forsikrede er med virkning fra den 01.10. 1999 tilkendt forhøjet almindelig førtidspension fra det offentlige. Fyns statsamt, Det sociale nævn, har ved afgørelse af den 29.05.2000 stadfæstet kommunens afgørelse om tilkendelse af forhøjet almindelig førtidspension. For at opnå et bedre bedømmelsesgrundlag, indhentede Pen-Sam Liv speciallægeerklæring af 14.06.2000 fra speciallæge i ortopædkirurgi N.D.R. Speciallægen har anført, at der objektivt er konstateret typiske tegn på tennisalbuesyndrom på højre side, let indskrænket aktiv bevægelighed i nakke og skulder og direkte ømhed ved albuen. N.D.R. konkluderer, at I.R.M.'s helbredstilstand sammenstillet med hendes sparsomme tilgrundliggende uddannelse i realiteten betyder, at hendes erhvervsevne er reduceret til under 1/3, og at han finder denne tilstand stationær. Det fremgår således, at I.R.M.'s uddannelsesmæssige forhold indgår i N.D.R.'s samlede vurdering. Pen-Sam's vurdering foretages imidlertid, jf. betingelserne, på grundlag af, om erhvervsevnen skønnes nedsat med mindst 2/3 af den fulde erhvervsevne i ethvert erhverv. Da erhvervsevnen skal vurderes i forhold til ethvert erhverv indgår den uddannelsesmæssige baggrund, som I.R.M. har, ikke som et element i vores vurdering. Ud fra en vurdering på grundlag af de objektive fund i helbredsvurderingen, er det således Pen-Sam's vurdering, at I.R.M.'s erhvervsevne alene er varigt nedsat med mellem 1/2 og 2/3 af den fulde erhvervsevne i ethvert erhverv."

Af ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 9/12 1997 fremgår bl.a.: "Konklusion: Har nu en kronisk behandlingsresistent tennisalbue på højre arm. På grund af ændret belastning i armen, har det udviklet sig til nervetryk af både håndens midternerve og albuenerve. Og i forbindelse med undersøgelsen henvises patienten til håndkirurgisk ambulatorium, OUH med henblik på måling af de to nervers elektriske funktion og senere stillingtagen til, om man kan hjælpe patienten ved en operation. Under alle omstændig-

heder vil patienten have en kronisk tennisalbue fremover, som gør, at hun næppe erhvervsmæssigt kan vende tilbage til tungt ensformigt arbejde, men skal omplaceres på længere sigt."

Af Det Sociale Nævns afgørelse af 29/5 2000 fremgår bl.a.: "Det Sociale Nævn er enig i kommunens afgørelse. Nævnet har ved afgørelsen lagt vægt på, at De i nogle år har haft gener fra højre albueled, og at håndkirurgisk speciallægeerklæring fra 1997 vurderer, at der er tegn på kronisk tennisalbue. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at der ved neurokirurgisk undersøgelse ikke er fundet tegn på discusprolaps i nakken. Forskellige former for behandling af smerterne har været uden effekt. Nævnet har desuden lagt vægt på, at De har mavesmerter. Nævnet skønner, at Deres erhvervsevne er nedsat med mindst halvdelen, men ikke med omkring 2/3. Nævnet finder, at De skulle kunne klare nogle timers dagligt arbejde af ikke-fysisk belastende karakter, specielt ikke arbejde, som medfører belastning og ensformige bevægelser svarende til højre arm."

Af ortopædkirurgisk speciallægerklæring af 14/6 2000 fremgår bl.a.: "**RESUMÉ OG KONKLUSION:** ... Der resterer mén i form af et tennisalbuesyndrom og tilsyneladende påvirket nervus ulnaris på højre overekstremitet. Skadelidte oplyser, at generne er udløst af et traume tilbage i 1994. Dette kan have udløst det såkaldte tennisalbuesyndrom, hvorimod generne svarende til nerven i lige så høj grad kan være udløst af de ret udtalte slidgigtsforandringer, der findes i halsrygsøjlen. Tilstanden har endvidere været intraktabel, og skadelidte vil formentlig ikke kunne genoptage erhvervsfunktion med krav om belastning af højre underekstremitet. Dette sammenstillet med pt.s sparsomme tilgrundliggende uddannelse betyder i realiteten, at skadelidtes erhvervsevne er reduceret til under 1/3. Tilstanden er stationær, og sagen kan afgøres."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelse: "**§ 11. Invalidepension** Forsikrede, som er optaget i pensionsordningen inden det fyldte 50. år, er berettiget til invalidepension, når erhvervsevnen før det fyldte 67. år af selskabet skønnes nedsat med mindst 2/3 af den fulde erhvervsevne i ethvert erhverv, og nedsættelsen er af en vis varighed, dog tidligst fra lønophør."

Nævnet udtaler:

Af de grunde, der er anført af selskabet, opfylder klageren ikke betingelserne for at få udbetalt invalidepension.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard